

[Erhard Jakobsen]

trum-demokraterne: vi har lige haft en fremgang på 140 pct., så vi kan nok bære det.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg vil bare straks med hr. Erhard Jakobsens bemærkninger i frisk erindring sige tak for denne konstatering af, at hr. Erhard Jakobsens momsfixering altså har trukket CD ind i et økonomisk forlig, der er ganske og aldeles uden langsigtede politiske perspektiver. Thi hr. Erhard Jakobsens begejstring for momsen dækker så helt over det, der er sagens kerne, nemlig at når man overhovedet skal diskutere, hvordan man kan begrænse forbruget, er det, fordi man ikke har villet gå ind i diskussioner om en rimelig begrænsning af den offentlige sektors vækst. Det har man ladet ligge. Man har holdt en regering i live, som hverken har evner eller vilje til at styre de offentlige udgifters udvikling, og derfor ender man med at sidde og klappe i hænderne over, at man har fået momsen sat i vejret, sådan som hr. Erhard Jakobsen har gjort her. Det er der intet perspektiv i. Ikke i 1981, 1982, 1983 og heller ikke i 1990, hr. Erhard Jakobsen.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Hr. Ellemann-Jensens gengivelse af mine betragtninger er ganske forkerte, hvad enhver kan konstatere ved at læse dem senere. Jeg har jo ikke fremhævet momsen som det eneste middel. Det eneste, jeg sagde, var, at alle økonomiske eksperter er enige om, at momsen virker stærkere end noget andet middel, hvis det gælder om at begrænse befolkningens forbrug, herunder forbruget af udenlandske varer. De offentlige besparelser har meget ringe virkning i den forbindelse; det kan der citeres indtil flere vismænd for, og det skal jeg blot nøjes med at gøre i den forbindelse. Jeg sidder ikke og klapper i hænderne over virkningerne af momsen næste år og næste år igen. Jeg klapper ikke engang i hænderne over de samlede virkninger, for jeg ved endnu ikke, om man vil fastholde det. Hvis det, man er begyndt på – ikke nu, men ved forliget med VK og socialdemokratiet i 1977, derefter med SV-regeringen i 1978 og med os igen i 1979 og så nu – hvis det bliver

fastholdt i ti år, er der en udsigt til, at Danmarks økonomi kan forbedres. Hvis ikke det gør det, er det ligegyldigt, hvad vi har gjort i dag. Det var det, jeg ville sige.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er i anledning af hr. Ellemann-Jensens bemærkninger om en regering, der hverken har vist vilje eller evne til offentlige besparelser. Jeg formoder, at hr. Ellemann-Jensen må have tænkt på den regering, som venstre var deltager i indtil for ikke så forfærdelig længe siden, for den næde jo ikke offentlige besparelser af den størrelsesorden, som ligger i det nuværende forlig.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er omtrent det samme, jeg ville sige. Jeg synes nok, at det parti, som for kort tid siden har siddet i en regering i 13 måneder og ikke formået at nedbringe de offentlige udgifter, skulle gebærde sig med lidt større ydmyghed i den givne situation.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, vi er altså nogle stykker, der gerne vil hjælpe med til at friske lidt op på hr. Ellemann-Jensens erindring. Jeg skal ikke diske op med citater – det tror jeg ikke vi skal slå hinanden i hovedet med – men gerninger.

Hvad var det første, SV-regeringen foretog sig, da den blev dannet i efteråret 1978? Det var at sætte momsen i vejret. Så viste det sig, at man havde glemt sociale kompensationer, og så manglede der altså 400 mill. kr. Det var venstre, der havde finansministerposten. Finansministeren insisterede på at få momsen fra de påtænkte 20 pct. op til 20½ pct. – en latterlig konstruktion i sig selv – og det stemte selvfølgelig hr. Ellemann-Jensen for, for det var nødvendigt at redde de 300–400 mill. kr. ekstra omgående over momsen. Værsgo og spis!

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Da den minister, hr. Arne Melchior nævner, ikke er i stand til at rette på hr. Arne